

SIVANANDA HOME

December 2008

Een paar berichten uit Sivananda Home
(een van de 3 projecten van onze vereniging Kurukshetra
vzw steunt)

- Op een avond rond 22.00 uur werd een jongen van een jaar of twaalf binnengebracht. "Pappu-nam, Pappu-nam, Pappu-nam.." was het enige wat hij kon zeggen. Hij zwierf rond in de buurt van de Ashram en was mentaal niet helemaal in orde. Hij had honger. Sinds zijn verblijf in Sivananda Home heeft hij geen traan gelaten en loopt hij meestal rond met een brede glimlach op zijn gezicht. Langzaam wordt hij wat opener en begint met de andere kinderen te spelen. Op zijn manier maakt hij contact, zingt en danst tijdens het Bhajan-uur (Bhajans zijn devotionele liederen).
- In de maand december 2008 zijn er meer nieuwe mensen opgenomen. Onder hen twee patiënten met tuberculose, waarvan één HIV-positief en met een ernstige verwonding aan zijn bovenbeen. In de veilige omgeving van Sivananda Home hebben zij een goede medische verzorging gekregen, waardoor hun toestand geleidelijk is verbeterd.
- Een andere patiënte vertelt hortend en stotend haar verhaal:
Zij is van haar huis, in Punjab, verjaagd en aan haar lot overgelaten. Alleen langs de weg. Ze vertelt hoe ze werd uitgelachen en vernederd. Haar weinige bezittingen, die ze in een plastic zak had verzameld, werden afgepakt. Geestelijk kon ze het niet meer aan en raakte volkomen overstuurd. Ze kon niet meer denken. Ze zwierf rond alsof ze gedrogeerd was. Ze werd aangereden en lag bloedend en met een gebroken been langs de snelweg. In haar ellende bad ze om bijstand en zowaar, iemand kwam haar te hulp en bracht haar naar een nabijgelegen ziekenhuis, waar ze medische verzorging kreeg.
Na het vertellen van haar verhaal zegt ze met tranen in de ogen:
"Er zijn in de wereld nog steeds goede mensen."
Deze woorden raken ons diep, iemand die zó het slachtoffer is geworden van brute en pijnlijke ervaringen maar die geestelijk overleefd is gebleven.

Mijn eerste kennismaking met India

Al jaren spreekt H  l  ne over haar reis naar India met zoveel enthousiasme, dat ik al twee jaar denk : ja dat wil ik ook wel eens meemaken. De Kerstretraite in Rishikesh. H  l  ne heeft mij gevraagd mijn indrukken van de reis op papier te zetten en dat doe ik met alle plezier. Daarbij concentreer ik mij bewust niet op de spirituele kant van de reis, maar op de reis zelf en de indruk die India als land op mij heeft gemaakt.

Na een zeer goede reis: aankomst in Delhi om 02u30. Koffers, geld wisselen en hoera, laat het nu maar komen!! En lieve help, het kwam. Ik stapte naar buiten en wist niet wat ik zag en hoorde. Midden in de nacht maar er sliep geen mens. Gelukkig stonden de taxichauffeurs ons op te wachten en na de gebruikelijke verwarring met koffers was het instappen en wegwezen. Op weg naar Rishikesh. Een rit van 7 uur. Maar wat voor een rit. Iedereen was schijnbaar nog onderweg en iedereen wilde daar zo snel mogelijk naar toe. Dus je rijdt links, rechts, over de stoep en je gebruikt voor alles en nog wat je claxon. Inhalen doe je altijd en je weet gewoon dat je tegenligger wel opzij zal gaan. Na het eerste uur gezellig mee remmen, dashboard vasthouden en mijn adem inhouden stelde de chauffeur mij en mijn medereizigers gerust met de woorden: 'don't be afraid, I'm a good driver and I'm responsible for you'. En het was waar, hij was zeer behendig en fietsers zonder licht, hoog geladen ossenwagens, (al eens een os met lichten gezien? Ik ook niet) auto's, vrachtwagens die stilstonden, alles wist hij te ontwijken. En we kwamen dus heelhuids in Rishikesh aan.

We hebben met deze 'good drivers' ook de twee leprage-meenschappen bezocht waar katoen gesponnen en geweven wordt, onder leiding van Pierre, een Fransman. In beide dorpen is er veel aandacht besteed aan de omgeving, tuinen en terrassen. Overal waar je keek was het schoon en opgeruimd. De bewoners zagen er ook allemaal opgewekt uit, ondanks hun handicap werd er hard gewerkt aan de (yoga)tassen, tafellakens, en alles wat wij hier maar kunnen kopen via de vzw Kurukshetra. Ik heb met mijn eigen ogen gezien hoe belangrijk dit is. Welke eigenwaarde je aan deze mensen hier geeft. Indrukwekkend.

Dan naar de Sivananda Ashram in Uttarkashi. Voor drie nachties. Een kleine gezellige ashram met een zeer warme Swami, Swami Premananda. Een zeer open, gastvrije, vrolijke man, die zich het lot van de mensen aantrekt met een oprechtheid die je maar zelden tegen komt.

Met hem en de plaatselijke arts zijn we de Himalaya ingetrokken om daar de bergdorpjes met de arts te bezoeken. Ook deze arts wordt gesteund door Kurukshetra. Rijden daar in de bergen met zeer slechte wegen, afgronden, bochten en tegenliggers, het blijft een unieke ervaring. Ook zal het nog lang duren voor al het stof uit mijn longen verdwenen is. Er werd namelijk overal gewerkt aan de weg, uiteraard door mannen, vrouwen, kinderen en ezels. Rotsen worden er met de hand gekapt tot kleine steentjes die dan door de ezels vervoerd worden. Deze mensen wonen op hun werkplaats. Houten stokken, wat lappen erover en hun "huis" is klaar. Daarin wordt gegeten, geslapen, gekookt en gewassen. Terwijl de auto's langs rijden en hun stofwolken achterlieten. Ja inderdaad, in onze ogen mensonterende toestanden.

Aankomen in het eerste dorp Sangam Chatti was mooi, zo op het eind van de berg. Overal om ons heen zien we terrassen waarop rijst en tarwe gekweekt wordt. De behandelkamer van de arts is daar een houten huisje, maar alle onderzoeken gebeurden buiten. Met een stroom van mensen die zijn hulp nodig hadden. De bewoners van 7 omliggende bergdorpen kunnen hier voor medische hulp en verzorging terecht. We trekken nog, samen met de dokter en swami Premananda, naar de school op de andere heuvel. Onze aanwezigheid moet blijkbaar het verzoek om een schoollokaal ter beschikking te stellen kracht bij zetten. En ja, het lukt. De schooldirecteur laat ons thee serveren en stemt toe om op zondag raadplegingen te laten doorgaan in de school. Nog meer arme rijsttelers van de tegenoverliggende heuvels krijgen zo medische hulp aan een lage prijs.

De volgende dag naar Beyn. Weer met de dokter in zijn ambulance en wij met de taxi's en ook Swami Premananda ging weer mee. Het viel mij op hoe geliefd deze man overal is.

Maar goed, aangekomen in Beyn, stopten de auto's en iedereen stapte uit. Ik ook uiteraard en ik keek om mij heen op zoek naar de behandelkamer. Ik zag niks en ging even zitten op een granieten bank langs de weg en zag de dokter naar de volgende granieten bank lopen. Daar legde hij een kleedje op, zijn bloeddrukmeter en zijn stethoscoop en ja hoor, de behandelkamer was klaar. En de patiënten gingen daar inderdaad op liggen en zitten om onderzocht te worden. Te voet of per ezel komen de zieken, uit de hoger gelegen bergdorpen, langs de bergpaadjes afgezakt. Een dertigtal patiënten dienen zich druppelsgewijs aan in de loop van de voormiddag. En tot op vandaag weet ik nog altijd niet of ik niet per ongeluk op de oorspronkelijke behandelkamer ben gaan zitten!!

Ondanks de schrijnende armoede en moeilijke omstandigheden van leven, bewonder ik de bevolking. Naast de landbouwers zijn er de winkeliers. Winkels zijn er van alle

soorten, soms niet meer dan een kast groot waar de winkelier op de toonbank zit omdat er gewoon geen plaats is om te staan, of een stootkar. Maar ze geven precies niet op om een inkomen te verdienen. Ook de vriendelijkheid, behulpzaamheid en het gevoel van veiligheid dat ik had, vielen op. En uiteraard een schitterende natuur. De Ganges blijft iets heel speciaals en de Himalaya is een belevenis op zich.

Ja, ik ben heel blij dat ik een klein stukje van India heb mogen beleven en ik wil er zeker nog eens naar terug.

Margrethe van Dorp

Uit het jaarrapport van KKM Handweaving

Het laatste jaar bleven we ons inspannen om de productie op peil te houden om zo op een redelijke wijze in ons onderhoud te voorzien.

Onze klanten en vrienden gaven ons belangrijke bestellingen rekening houdend met onze productiemogelijkheden wat betreft omvang en leveringstermijn.

Nieuwe ontwerpen liggen nu buiten onze mogelijkheden. We behouden het assortiment weefwerken waarmee onze wevers vertrouwd zijn en de kleurentinten waarin de verwers ervaren zijn. We doen alle inspanningen om de kwaliteit te handhaven die onze klanten zo goed kennen, ondanks de realiteit dat de bezetting van de werkplaatsen verminderd met 10 werkers per jaar.

We denken soms met weemoed terug aan het prille begin en de doelstellingen van onze stichteres, wijlen Agnes Kunze uit München, waarmee alles begon in 1965.

We startten toen met enkele spinnewielen en een paar weefgetouwen, een dertigtal thuisloze leprapatiënten, net ontslagen uit het Lepra Hospitaal.

Rond die tijd sloot Pierre Reyniers zich aan bij de missie van Agnes.

Vier jaar later werd een heuse werkplaats gebouwd met annex verfatelier, woonst en medische hulp voor 60 inwoners. Twee jaar nadien werd een erkende vereniging opgericht 'KKM Handweaving'. Allen waren lid van de vereniging en de bestuursleden werden onderling verkozen. We konden onze weefwerken nu wereldwijd uitvoeren.

De brug in aanbouw over de Ganges

We benaderden heel wat melaatsengroepen in en rond Rishikesh en Dehra Dun en stelden onze levenswijze voor: een deel van je levensbehoeften bekostigen door te spinnen en te weven.

Enkelen hebben ons voorbeeld gevolgd, werden getraind in de vaardigheden en werkten een tijd met ons samen. De meeste groepen namen na enkele jaren opnieuw de bedelstaf op, omdat dit meer geld opbracht.

Uiteindelijk bestond de coöperatieve nog uit 5 groepen. Dit duurde tot in 2003. Toen moesten de 38 leden van de Shahjahanpur-groep, die 23 jaar lang met ons werkten, vluchten voor de listen en aanvallen van de landmaffia. Zij lieten alles achter en onze pogingen om hen elders te vestigen, faalden. De meesten kozen ervoor om bedelaarsgroepen te vervoegen.

Nu moet de Brahmapuri-groep allerlei problemen het hoofd bieden.

- Sinds een jaar nemen de bouwwerken van de brug over de Ganges in snel tempo toe.
- De toegangsweg tot de brug loopt dwars door het gehuurde terrein van Brahmapuri. Beschadiging van de watertoevoer en de elektriciteit- en telefoonleiding vragen eindeloze herstellingswerken.
- Stofwolken en geluidsoverlast worden gelaten gedragen door de bewoners van Brahmapuri.
- Zij zien het toekomstige zware verkeer op en naar de nieuwe brug somber tegemoet.

KKM telt op dit ogenblik 181 leden (104 mannen en 77 vrouwen). Daarvan zijn 17 personen invalide of op rust. De organisatie van de ateliers, voedselbedeling, medische verzorging, export van de textielproducten en andere kleinere taken zijn onderling verdeeld en elkeen doet zijn plicht zoals in een grote familie. Maar het overkoepelend administratief en financieel beheer rust op de schouders van Pierre. Niemand van ons kan de grote vraag beantwoorden hoe lang Pierre deze zware last nog kan dragen en wie zijn taak zou kunnen overnemen.

We blijven onszelf de woorden herinneren die Agnes bij verschillende gelegenheden herhaalde: "Maak je geen zorgen, alles komt terecht, werk je dagelijkse taken zorgvuldig af." Haar eenvoudige, krachtige woorden zijn voor ons als een mantra om ons werk voor te zetten, aangemoedigd door de broederlijke steun van onze wereldwijde vriendenkring.

Kort overzicht van de geplande verkopen met de infostand in 2009

alle hulp is welkom

- maart: Ontmoetingsweekend van de Yoga Federatie in Torhout
- april: Retraite van Yoga Vedanta Aalst in Drongen
- juni: Ottertrotter festival in Mechelen
- juli: Vijver festival in Dilbeek
Sfynx festival in Boechout
- augustus: Congres Europese Yoga Unie in Zinal-Zwitserland
- september: Casa del Mundo in Aalst
- oktober: Ontmoetingsweekend van de Yoga Federatie in Vaalbeek
- november: Retraite van Yoga Vedanta in Drongen
- december: kerstmarkten in Dilbeek, Itterbeek, St. Ulriks Kapelle,
geschenkenverkoop van Oxfam Wereldwinkel-Mariakerke
geschenkenverkoop Steinerschool-Gent

De juiste data komen op de nieuwe website www.kuruks-hetra.be zodra deze on-line is.

Buiten deze verkopen zijn de goederen te koop op het secretariaat: Moortebeekstraat 102, 1700 Dilbeek
02/465 82 49 h.rondou@belgacom.net

Als je in je stad of gemeente een gelegenheid ziet om onze weefwerken te koop aan te bieden, wil je dat melden op het secretariaat, 02 465 82 49. Alle dank bij voorbaat

We danken Yoga Vedanta Aalst, de Yoga Federatie en alle yogagroepen die door de verkoop van yogamatten en –tassen de weefwerken van de melaatsengroepen KKM ondersteunen.

Alle lidgelden en giften die we via eenmalige of bestendige bankopdrachten

ontvangen gaan volledig naar de projecten:

- de KKM melaatsenkolonies
- Sivananda Home, opvangcentrum voor zieke daklozen
- Medische hulp in de afgelegen bergdorpen van Uttarakashi

Kurukshetra rekeningnr. **001-2870121-64**

BIC BEBABEBB

IBAN BE 29 0012 8701 2164

Kurukshetra vzw, Boerendijk 95, BE - 2180 Ekeren